PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 380 (5814) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 29 noiembrie 1968

ROMÂNIA—POLONIA LA HOCHEI

La numai o săptămînă după meciurile cu naționala Bulgariei, echipa reprezentativă de seniori a țării noastre va susține un nou examen internațional. De data aceasta, hocheiștii români vor întîlni sîmbătă și duminică, pe patinoarul „23 August" din Capitală, redutabila formație a Poloniei. În vederea acestei importante confruntări, antrenorii V. Novacek și Șt. Ionescu au alcătuit următorul lot: Iordan, Crișan (portari), Făgăraș, Pop, Varga, Ioniță, Scheau, F. Zgîncă, I. Szabo, Calamar, G. Szabo, Basa, Boldescu, Pană, Gheorghiu, Moiș, Ștefanov.

Ana Stark-Stănișel (România) înscrie un nou gol în poarta echipei maghiare Foto: V. BAGEAC

„CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI" LA HANDBAL FEMININ

FINAL DRAMATIC ÎN PARTIDA R. D. GERMANĂ — IUGOSLAVIA (8-7)

ROMÂNIA A ÎNVINS UNGARIA CU 16—12

După evoluția slabă din partida anterioară, componentele primei noastre selecționate au ținut cu tot dinadinsul să se reabiliteze în fața publicului, motiv pentru care au abordat jocul cu formația Ungariei într-un ritm viu, cu atacuri variate, ce și-au găsit cu regularitate ținta. Foarte active în apărare — unde nu au făcut prea multe concesii — atente la fiecare pasă și acțiune, handbalistele romînce și-au depășit net adversarele din primele minute: 6—0 în min. 8 și 7—1 în min. 16. Se părea că vom înregistra cea mai categorică victorie a acestui turneu. Dar... surpriză. După ce a beneficiat și de o superioritate numerică (Rozsahegy eliminată) echipa română a început să comită greșeli, în special, în ceea ce privește finalizarea acțiunilor. Așa se face că pînă la sfîrșitul reprizei nu s-a mai înscris nici un gol.

Pe fondul căderii evidente a echipei noastre, formația oaspete a avut o puternică revenire în partea a doua a întîlnirii, evidentă, în primul rînd, în apărare (foarte agresivă și avansată) și, în al doilea rînd, în atac unde É. Kovacs (a înscris 4 goluri consecutive!), I. Szabo și V. Toth au surprins-o adesea neatentă pe Lucreția Anca, intrată în această repriză în locul Irinei Klimovschi. Așa încît, pe măsură ce minutele se scurgeau, avantajul reprezentativei române s-a redus treptat, eficacitatea ei rămînînd mai mult pe seama transformării (de astă dată) a loviturilor de la 7 metri de către tînăra Emilia Munteanu. *Scor final: 16—12 (7—1)*, în favoarea primei reprezentative a țării noastre.

HANDBALISTELE GERMANE ÎNVINGĂTOARE ÎN ULTIMELE SECUNDE!

Pasionantă și cu o interesantă evoluție de scor a fost partida inaugurală a programului de ieri, în care la fluierul arbitrului român P. Țircu s-au aliniat echipele *R. D. Germane* și *Iugoslaviei*.

În primele minute — joc atent, cu studiu prelungit de ambele părți. Echipa iugoslavă a deschis scorul abia în min. 8, l-a majorat în min. 12 (2—0), într-un moment cînd se afla în inferioritate numerică (!), dar pînă la pauză, handbalistele germane, cu Waltraud Hermann deosebit de inspirată în aruncările din săritură de la 9 metri, a echilibrat situația, preluînd chiar conducerea (4—3).

Călin ANTONESCU
Adrian VASILIU

(Continuare în pag. a 4-a)

MEMORIALE - MEMORABILE!

În multe țări există obiceiul ca în cinstea unor sportivi care s-au remarcat în mod deosebit, prin performanțe de răsunet, sau printr-o activitate îndelungată în disciplina îndrăgită, să fie organizate concursuri sau competiții memoriale. Cine n-a auzit, de pildă, de „Memorialul Kusocinski" sau de cel al fraților Znamenski, ambele în atletism. Alte memoriale cu rezonanță pe plan european și chiar mondial: „Cupa Gaudini", „Cupa Leon Jéanty", „Cupa Adrien Romel", toate în sportul armelor albe.

Căpătînd din an în an o tot mai largă extindere, memorialele au atins și granițele României. Anul trecut, spre exemplu, în onoarea unui vechi și înflăcărat militant pe frontul activității sportive, care a reprezentat pentru prima oară culorile țării la J.O., în 1928, la Amsterdam, scrimerul MIHAI SAVU, a fost organizat la 28 noiembrie, din inițiativa Federației române de scrimă, un asemenea memorial.

Inițiativa a fost, într-adevăr, demnă de toată lauda. Numai că, spre regretul tuturor, materializarea ei a lăsat mult de dorit. Totul s-a rezumat la un concurs de proporții minore, organizat în pripă, cu o mînă de sportivi (floretiști, e drept, dintre cei mai buni) și aproape anonim, într-o sală neprimitoare, puțin cunoscută celor care ar fi dorit să fie prezenți la acest eveniment inedit, oameni care au trăit în preajma lui Mihai Savu, care i-au fost coechipieri sau adversari, care i-au prețuit pasiunea pentru scrimă, totodată pentru rugby, tenis, lupte, tir, ciclism, înot și aviație.

Din păcate, situația se repetă și la a doua ediție a Memorialului Mihai Savu, amînat (!?) pentru luna decembrie... Octogenara văduvă a venerabilului dispărut n-a reușit — în pofida unor repetate stăruințe pe lîngă cei în drept — să spargă cuirasa indiferentei și să convingă că nu trebuie bagatelizată o asemenea inițiativă frumoasă. Dimpotrivă, este necesar să i se acorde atenția pe care competiția o merită.

Hotărît lucru, altfel trebuie organizate memorialele, într-un alt mod se cuvine să fie ele onorate. Înainte de toate, creîndu-li-se un cadru festiv, o ambiantă care să amintească de sportivul comemorat. Se impune, de asemenea, o prezentare a activității acestuia marcînd momentele cele mai sugestive din viața sa, scoțîndu-se în relief succesele, pentru ca cei prezenți, tineretul îndeosebi, să-și poată făuri o imagine cît mai reală despre un înaintaș, despre un precursor în sport, cum a fost, pentru cazul în speță, Mihai Savu.

Onorînd memorialele, dîndu-le dimensiunile unui eveniment cu adevărat festiv, se realizează și o foarte eficace muncă educativă. În toate cazurile, deschizătorii de drum într-o activitate sau alta — și deci și în sport — au fost oameni de un fel deosebit, înflăcărați și perseverenți, generoși pînă la dăruire, exemple demne de urmat pentru continuatori.

Tiberiu STAMA

PANORAMIC SPORTIV INTERN

Penicilina Iași (aici în atac) evoluează din nou în Capitală oferind promisiunea unui volei de calitate. Este nevoie!
Foto: I. MIHĂICĂ

Un sfîrșit de săptămînă bogat în întîlniri internaționale a făcut ca programul competițional intern să fie de data aceasta mai sărac.

În campionatul de rugby este pauză, pentru că duminică, la București, se joacă un meci care este pentru noi „al anului", ROMÂNIA—FRANȚA. Prilej de amintiri plăcute și amare (fiindcă cu francezii am cîștigat dar am și pierdut la scoruri severe) dar, mai cu seamă, un test care ne va îngădui să plasăm potențialul actual al balonului oval românesc în scara valorii mondiale.

Din păcate, un complex de împrejurări ne obligă — deocamdată — să evaluăm rugby-ul nostru numai prin comparație cu rezultatele obținute în fața Franței. Cu alte mărimi ale acestui sport nu jucăm încă.

★

Și campionatul feminin de handbal are relache, privirile fiind ațintite asupra turneului internațional dotat cu „Cupa orașului București", care înlocuiește parțial (și, bineînțeles, neoficial) campionatul mondial amînat la această ediție. După cum a jucat pînă acum, echipa noastră n-ar fi putut cîștiga titlul suprem. Dar faptul că formația a fost considerabil întinerită creează motive de optimism.

★

În sfîrșit, pauza din campionatul de hochei a prilejuit oamenilor crosei inaugurarea sezonului internațional. Prima înghițitură a fost, vorba proverbului, cu noduri: echipa Bulgariei era cît pe aci să cîștige la București, gazdele obținînd un „draw" norocos în ultimele minute de joc. *Este drept că a doua zi selecționata noastră a cîștigat, dar mult prea greu față de valoarea adversarului.*

Iată de ce, meciurile de sîmbătă și duminică, cu Polonia, sînt privite cu îngrijorare. Mai ales că polonezii au jucat chiar și în

Valeriu CHIOSE

(Continuare în pag. a 2-a)

Echipa de tenis de masă C.S.M. Cluj a plecat în Suedia

Joi a părăsit Capitala, plecînd în Suedia, echipa masculină de tenis de masă C.S.M. Cluj. Sportivii români vor susține, sîmbătă, partida cu formația Mariestads Boys, din cadrul sferturilor de finală ale celei de a IX-a ediții a „Cupei campionilor europeni". Lotul gazdelor cuprinde pe Alser, Bernhard, Mellström, Neidert și Andersson. Au făcut deplasarea jucătorii Dorin Giurgiucă, Radu Negulescu, Șerban Doboși, antrenorul emerit F. Paneth și Vasile Moraru, conducătorul echipei.

Pe planșă fostul și actualul campion la floretă: Gheorghe Burlea (stînga) și Gabriel Ursovici...
Foto: A. NEAGU

PRIMUL CAMPION LA JUNIORI MARI

FLORETISTUL GABRIEL URSOVICI (PROGRESUL)

Floretistul *Gabriel Ursovici* (Progresul) este primul campion al țării pe anul 1968 la juniori mari. Realizînd 4 victorii (5—2 la Burlea, 5—1 la Bănică, 5—4 la Alexiu și Dumitrescu) în turneul final, tînărul și talentatul elev al antrenorilor *Angelus Pelegrini* și *Nicolae Marinescu* a trecut primul linia de sosire.

Succesul său s-a conturat încă de la primele asalturi ale competiției. El a trecut fără emoții de turul I (cu 3 victorii), apoi și de turul II (cu 5 victorii). În semifinală, de asemenea, s-a comportat la adevărata sa valoare (3 victorii), într-o companie selectă din care n-au lipsit *Petruș* și *Alexiu* cu care avea să se reîntîlnească și în finala de 6. Singura înfrîngere, la Petruș, a fost înregistrată într-o situație în care nu mai exista absolut nici o primejdie, cînd nici un adversar nu mai putea emite pretenții la titlul de campion. Felicitări calde lui Ursovici, floretistul cel mai aproape de porțile lotului reprezentativ de seniori în care nădăjduim să-l vedem încă în anul viitor.

Pe locul 2, *Ștefan Alexiu* (I.E.F.S.): 3 victorii — 20:23. Este cel mai mare succes de pînă acum al acestui trăgător foarte dificil, aparent cu un stil dezordonat, dar foarte eficace.

Pe locul 3, *Tudor Petruș* (I.E.F.S.): 2 victorii — 21:20. Petruș ar fi putut evident mai mult, dar, în turneul final, a evoluat inegal: a pornit slab (cu o înfrîngere la Alexiu), apoi a cîștigat la Dumitrescu, în continuare a pierdut alte două asalturi (la Burlea și Bănică) și, cu un ultim efort, și-a mai adăugat o victorie în palmares mai mult morală, la campion.

Locul 4 a fost ocupat de campionul din anul trecut, *Gheorghe Burlea* (Progresul): 2 victorii — 23:21.

Pe locul 5, *Nicolae Dumitrescu* (Politehnica-Iași) — 2 victorii — 23:21. Elevul antrenorului N. Pufnei a plecat tare, cu două victorii, însă, handicapat fiind de o insuficientă pregătire fizică a slăbit spre capătul finalei.

Plutonul finaliștilor l-a încheiat *Mihai Bănică* (Petrolul Ploiești): 2 victorii — 23:19.

De remarcat valoarea ridicată a competiției. Astăzi, proba de sabie *(t. st.)*

Dumitriu II a părăsit spitalul

Dumitriu II, idolul suporterilor rapidiști, a părăsit spitalul Filaret, după o internare de trei luni. Niki continuă tratamentul acasă și speră ca la primăvară să coboare din nou în dreptunghiul verde al stadioanelor. I-o dorim din toată inima...

Gimnaști români la Paris

Un grup de gimnaști români va fi prezent la serbările sportive prilejuite de cea de a 60-a aniversare a organizației sportive F.S.G.T. Este vorba de Alina Goreac, Lucia Chiriță, Gheorghe Tohăneanu și Anton Cadar, care au părăsit ieri Capitala îndreptîndu-se spre Paris, unde sînt programate și întrecerile sportive.

Cîteva rezultate bune nu pot acoperi insuficiențele atletismului nostru

Acum, cînd toate competițiile interne și internaționale ale anului 1968, dominat de Jocurile Olimpice, s-au terminat, putem face bilanțul activității atleților noștri.

Făcînd o retrospectivă a anului 1963, la prima vedere apar cele 4 medalii olimpice cucerite în Mexic. Vom mai nota cele 178 de recorduri republicane (din care 21 de seniori la probele olimpice) ca și cîștigarea Crosului Balcanic, a Jocurilor Balcanice, cele 2 victorii la „europenele" de juniori etc. Limitîndu-ne chiar și la atît, se poate trage concluzia că în acest an, datorită muncii perseverente a unora dintre atleți și antrenori, la care se adaugă îndrumarea permanentă și atentă a biroului F.R.A., rezultatele pot fi considerate — în mare — ca satisfăcătoare.

Cu toate acestea, atletismul nostru este încă slab dezvoltat, unele probe, pe plan valoric, fiind foarte mult rămase în urmă. Cred, de aceea, că pentru a ne putea ține în pas cu ritmul uriaș de dezvoltare a atletismului mondial trebuie să privim lucrurile cu toată răspunderea, pe baza faptelor reale, care indică încă multe slăbiciuni.

★

Pentru îndreptarea acestei stări de lucruri, biroul federației noastre a luat, în acest an, unele măsuri care au determinat o înviorare a activității atletice din țară.

Astfel, s-a asigurat un calendar intern și internațional la un nivel corespunzător cerințelor anului olimpic, acordîndu-se, în același timp, o atenție deosebită calendarului județean. Au apărut noi competiții triunghiulare sau bilaterale, așa cum au fost cele organizate de: Timiș-Arad-Caraș Severin sau Covasna-Mureș-Tg. Secuiesc.

Fiind vorba de calendar, nu putem să nu menționăm că la ediția a XVII-a a Campionatelor Internaționale au participat sportivi din 19 țări, în frunte cu David Hemery (Anglia), Bill Toomey (S.U.A.), Mohamed Gammoudi (Tunisia), Viorica Viscopoleanu și Lia Manoliu (România) — care după puțină vreme, la Ciudad de Mexico, aveau să devină campioni olimpici.

În ceea ce privește pregătirea loturilor, în special a celui olimpic, biroul federal a analizat în fiecare ședință lunară sau bilunară stadiul pregătirii sportivilor, asigurîndu-le condiții corespunzătoare de antrenament și un calendar care să le permită să se întîlnească cu adversari dintre cei mai puternici. Pregătirea s-a realizat, după cum s-a văzut, cu rezultate bune, în cadrul cluburilor, asociațiilor și școlilor sportive, atleții fruntași fiind reuniți în tabere, pe timpul vacanței, doar înaintea Jocurilor Balcanice de la Atena și a Jocurilor Olimpice din Mexic.

Cu sprijinul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport și al consiliilor popu-

prof. Victor FIREA
secretar general al F.R.A.

(Continuare în pag. a 2-a)

Petre Lupan, cîștigător al concursului „speranțelor olimpice" din acest an

TREI LIDERI ÎN FINALA ȘAHIȘTILOR

Nouă partide s-au încheiat în cele cinci ore de joc ale rundei a șasea. Patru au fost decise, procent mai mult decît mulțumitor dacă ținem seama că în această finală, deschisă oricărui rezultat, concurenții se tem parcă și de propria lor umbră.

Doi debutanți au animat lupta. Ghizdavu l-a zdrobit cu negrele pe Ungureanu, iar Urzică a cîștigat la Vaisman. Ei nu s-au contaminat încă de morbul remizei. Iuliu Szabo, care se consideră mereu debutant, a strangulat poziția lui Pavlov. Iar Mititelu a obținut la Troianescu o victorie cu care se va mîndri. În rest, egalități: Reicher — Stanciu, Segal — Varabiescu, Voiculescu — Botez, Zara — Mozes și Șuta — Buza. Întrerupta, Teodorescu — Drimer.

Trei jucători au acumulat 4 puncte din 6 posibile: Reicher, Stanciu și Mititelu, iar alți doi 3½: Szabo și Ghizdavu. Urmează, în continuare, un pluton foarte compact.

Astăzi — zi de odihnă. Așa a prevăzut programul. Cine ar fi bănuit că și pînă acum mulți dintre participanți s-au odihnit!

V. Ch.